

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 4 sierpnia 2017 r.

Poz. 3257

WOJEWODA LUBELSKI

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR PN-II.4131.300.2017 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 3 sierpnia 2017 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XL/397/2017 Rady Miasta Świdnik z dnia 29 czerwca 2017r. w sprawie określenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego dróg gminnych, dla których zarządcą jest Burmistrz Miasta Świdnik, w części obejmującej:

- Lp. 5 kolumna trzecia wiersz siódmy w brzmieniu: „-9”,

- Lp. 7 wiersz dziewiąty,

tabeli, stanowiącej załącznik nr 3 do przedmiotowej uchwały

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XL/397/2017 Rady Miasta Świdnik z dnia 29 czerwca 2017r. w sprawie określenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego dróg gminnych, dla których zarządcą jest Burmistrz Miasta Świdnik, w części obejmującej:

- Lp. 5 kolumna trzecia wiersz siódmy w brzmieniu: „-9”,

- Lp. 7 wiersz dziewiąty,

tabeli, stanowiącej załącznik nr 3 do przedmiotowej uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XL/397/2017 została doręczona organowi nadzoru w dniu 6 lipca 2017 r.

Przedmiotową uchwałę Rada Miasta Świdnik podjęła na podstawie art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 z późn. zm.).

Przepis ten stanowi, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł (art. 40 ust. 8).

Przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty,
- 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego,
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni,
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego,
- 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym (art. 40 ust. 9).

Uchwała podjęta w wykonaniu upoważnienia z art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, jest aktem prawa miejscowego.

W art. 40 ust. 9 wymieniono taksatywnie przesłanki, które Rada uwzględnia, jeśli ustala stawki opłat za zajęcie pasa drogowego. Enumeratywne ich wyliczenie oznacza, że Rada ustalając różne stawki opłat, nie może brać pod uwagę żadnych innych czynników niż te, które zostały wymienione w tym przepisie.

I tak, żadna z przesłanek wymienionych w ustawie nie obejmuje czynnika - rodzaju informacji umieszczonej na reklamie. Inaczej mówiąc, nie można zróżnicować wysokości stawek ze względu na treść reklamy umieszczonej w pasie drogowym. W szczególności nie pozwala na to ustawowa przesłanka "rodzaju zajęcia pasa drogowego".

Pod tym pojęciem należy rozumieć rodzaje zajęć pasa drogowego wymienione w art. 40 ust. 2 ustawy. Jednym z rodzajów zajęć pasa drogowego jest umieszczenie w nim reklamy (art. 40 ust. 2 pkt 3 *ad fine* ustawy).

Przy czym reklama to według ustawy „umieszczone w polu widzenia użytkownika drogi tablica reklamowa lub urządzenie reklamowe w rozumieniu art. 2 pkt 16b i 16c ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778, 904 i 961), a także każdy inny nośnik informacji wizualnej, wraz z jej elementami konstrukcyjnymi i zamocowaniami, niebędący znakiem drogowym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), ustawionym przez gminę znakiem informującym o obiektach zlokalizowanych przy drodze, w tym obiektach użyteczności publicznej, znakiem informującym o formie ochrony zabytków lub tablicą informacyjną o nazwie formy ochrony przyrody w rozumieniu art. 115 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651z późn. zm.).

Reklamą jest więc sam nośnik, a nie umieszczona na nim wizualna informacja. Stawkę opłaty różnicuje się więc ze względu na rodzaj zajęcia - umieszczenie w pasie drogowym nośnika informacji wizualnej, a nie treść tej informacji.

W wyroku z dnia 21 stycznia 2011r. (III SA/Wr 818/10, Lex nr 758083) Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu orzekł, iż *Rada ustalając stawki opłat z uwagi na treść art. 40 ust. 9 u.d.p. nie może brać pod uwagę żadnych innych czynników niż te, które zostały wymienione w tym przepisie. Zróżnicowanie wysokości stawek może nastąpić zatem wyłącznie w oparciu o kryteria wymienione w art. 40 ust. 9 ustawy, które w pewnym uproszczeniu można nazwać przedmiotowymi. Uchwała określająca stawkę opłaty za umieszczenie w pasie drogowym reklamy (tablicy informacyjnej), zawierającej informacje o gminie, powiecie lub województwie w postaci planów, tablic, plansz itp. - różnicuje te stawki w zależności od treści reklamy (tablicy informacyjnej), a zatem w zależności od kryterium nie ujętego w art. 40 ust. 9 u.d.p., czym przekracza umocowanie ustawowe.*

Stanowisko to zostało utrzymane w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2013r., sygn. akt III SA/Po 555/13.

W załączniku nr 3 do przedmiotowej uchwały Rada Miasta Świdnik uregulowała wysokość dziennych stawek opłaty za zajęcie 1m² powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektów budowlanych lub ich części nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz 1m² reklamy.

W Lp. 5 wierszu siódmym tabeli, stanowiącej załącznik nr 3 do uchwały Rada określiła, że wysokość dziennych stawek opłaty za zajęcie wszystkich elementów pasa drogowego przez reklamy wynosi 1,50zł. W wierszu ósmym (Lp. 6 tabeli) Rada obniżyła ww. stawkę opłaty dla reklam umieszczonych w panelach wiat przystankowych na kwotę 0,10 zł.

Natomiast w Lp. 7 wiersz dziewiąty tabeli Rada przyjęła, że za umieszczenie we wszystkich elementach pasa drogowego informacji, banerów i reklam o charakterze kulturalnym opłata wynosi 0,10 zł.

Należy wskazać, że regulacje Lp. 5 i Lp. 6 tabeli dotyczą wszystkich reklam umieszczonych w pasie drogowym bez względu na ich treść. Natomiast w Lp. 7 tabeli Rada zróżnicowała stawkę opłaty ze względu na przesłankę, której nie mogła wziąć pod uwagę - rodzaj informacji umieszczonej na reklamie.

Realizując kompetencję z art. 40 ust. 8 ustawy, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

Jeżeli Rada wychodzi poza wytyczne zawarte w upoważnieniu, mamy do czynienia z przekroczeniem kompetencji, co musi skutkować zastosowaniem środków nadzorczych. W tym przypadku Rada Miasta Świdnik przekroczyła granice ustawowego upoważnienia.

Powyższe uzasadnia zakwestionowanie Lp. 7 wiersz dziewiąty oraz związanego z nim treściowo Lp. 5 kolumna trzecia wiersz siódmy w brzmieniu: „-9” tabeli, stanowiącej załącznik nr 3 do przedmiotowej uchwały.

W tym miejscu można nadmienić, że wskazana wada była już przedmiotem rozstrzygnięć nadzorczych: NK.II.0911/201/10 z dnia 8 czerwca 2010r., wydanego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr XLIX/330/2010 Rady Miasta Świdnik z dnia 29 kwietnia 2010r. w sprawie określenia wysokości stawek opłaty za zajęcie za zajęcie 1m² pasa drogowego dróg gminnych, dla których zarządcą jest Burmistrz Miasta Świdnika oraz PN-II.4131.240.2013 z dnia 27 czerwca 2013r., stwierdzającego nieważność uchwały Nr XXXI/311/2013 Rady Miasta Świdnik z dnia 22 maja 2013r. w sprawie zmiany uchwały Nr XLIX/330/2010 Rady Miasta Świdnik z dnia 29 kwietnia 2010r. w sprawie określenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego dróg gminnych, dla których zarządcą jest Burmistrz Miasta Świdnik.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XL/397/2017, we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Przemysław Czarnek

Otrzymuje:

- 1) Burmistrz Miasta Świdnik,
- 2) Przewodniczący Rady Miasta Świdnik.